



Informacja prawna – nr 11/2024

Miło nam zaprezentować newsletter zawierający informacje prawne z listopada 2024 r. W celu dogłębszej analizy przedstawianych treści serdecznie zapraszamy do kontaktu.

Jan Tyczyński – asystent radcy prawnego

jan.tyczynski@btrp.pl

www.linkedin.com/in/jantyczynski

Paweł Kuropatwa – radca prawny

kuropatwa@btrp.pl

www.linkedin.com/in/pawelkuropatwa

Spis treści

Prawo energetyczne – konstytucja dla wodoru	2
Ułatwienia dla offshoru	3
Ceny maksymalne w offshore	4
Liberalizacja ustawy wiatrakowej (onshore)	4
Polskie regulacje o zrównoważonym rozwoju (ESG) i rachunkowości	5
Energetyka jądrowa	5
Odpady radioaktywne i paliwo jądrowe	6
Rynek mocy – aukcje uzupełniające na II poł. 2025 r. do 2028 r.	6
Ograniczanie cen energii oraz wsparcie odbiorców	7
Elektromobilność i paliwa alternatywne	7
Podatek od nieruchomości na nowo – opodatkowanie budynku i budowli	8
Efektywność energetyczna – istotne dostosowanie	8
Założenie rządu dla funkcjonowanie górnictwa węgla kamiennego	9
Strategiczne zapasy ropy, produktów naftowych i gazu	10
Biokomponenty i biopaliwa ciekłe	11
Prawo ochrony środowiska wpływa na inne regulacje	12
Segregowanie odpadów budowlanych i rozbiórkowych	12
Układy zbiorowe i porozumienia zbiorowe po nowemu	13
Rozporządzenie w sprawie minimalnego wynagrodzenia na 2025 rok	13
Projekt nowej ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę	13
Doręczenia elektroniczne	14
Program czyste powietrze zawieszony	14
Nadzór nad kryptoaktywami	14

Prawo energetyczne – konstytucja dla wodoru

Czeka na podpis prezydenta i opublikowanie [ustawa](#) o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, stanowiąca część pakietu legislacyjnego „Konstytucja dla wodoru”.

Nowe przepisy zakładają:

1. wprowadzenie pojęć w przepisach koniecznych do rozwoju i funkcjonowania rynku wodoru w Polsce;
2. utworzenie ram umożliwiających międzysektorową działalność w zakresie gazu ziemnego i wodoru;
3. stworzenie zasad certyfikacji i wyznaczania operatorów wodorowych;
4. uregulowanie zasad koncesjonowania działalności związanej z magazynowaniem wodoru;
5. zaprojektowanie zasad funkcjonowania systemów wodorowych;
6. wprowadzenie systemowych mechanizmów wsparcia dla prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej dla projektów z zakresu technologii wodorowych;
7. propozycję uproszczeń dla podmiotów inwestujących w rozwój systemu wodorowego;
8. wprowadzenie pojęć kluczowych dla rynku wodoru takich jak „wodór niskoemisyjny”, „wodór odnawialny”, „wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego”. Wodór został uznany za czwarty rodzaj paliwa. Zmodyfikowano definicje dot. sieci wodorowych (przesyłowych, dystrybucyjnych, itd.), sprzedaży, magazynowania wodoru.

Przedsiębiorcy zajmujący się magazynowaniem wodoru mają zapewniać jego magazynowanie dla wytwórców i sprzedawców oraz udostępniać OSP część instalacji magazynowej niezbędnej do realizacji zadań OSP.

Przedsiębiorstwa wodorowe zostaną obarczone szeregiem obowiązków z zakresu dostarczania wodoru, eksploatacji i konserwacji infrastruktury wodorowej. Operatorzy wodorowi zostaną poddani rozdziałowi, czyli tzw. *unbundlingowi*; będą także zobowiązani do opracowywania instrukcji ruchu i eksploatacji oraz planów rozwoju.

Brak obowiązku koncesji na:

- wytwarzanie, przesyłanie oraz dystrybucję wodoru (istotną część wymogów i norm . koncesyjnych włączono do postępowania wyznaczeniowego operatorów),
- wytwarzanie energii elektr. wyłącznie z wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego,
- obrót wodorem na giełdzie towarowej, rynku regulowanym (koncesja wymagana przy obrocie powyżej 10 000 000 euro),
- lokalne magazynowanie w małych instalacjach (koncesja wymagane na magazynowanie pozalokalne lub w większych instalacjach).

Operatorzy muszą umożliwić odbiorcom wybór sprzedawcy; ustawa określa zawartość umów wodorowych: sprzedaży, świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy kompleksowej.

OSPw lub OSDw także będą zobowiązane do przyłączania do sieci na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności instalacji OZE, jeśli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia, a żądającym jest odbiorca. Prezes URE ma rozstrzygać spory w zakresie odmowy zawarcia danej umowy.

Wprowadzono obowiązek utworzenia rejestru instalacji magazynowych wodoru, co ma na celu lepsze zarządzanie i kontrolowanie zasobów związanych z wodorem.

Nowe przepisy mają umożliwić rozwój rynku wodoru w Polsce, regulując najważniejsze aspekty związane z wytwarzaniem, magazynowaniem, przesyłaniem i dystrybucją wodoru. Nowe definicje oraz obowiązki dla przedsiębiorców mają uporządkować sektor wodorowy.

Większość przepisów ma wejść w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia w dzienniku ustaw.

Ułatwienia dla offshoru

4 listopada opublikowano w wykazie prac legislacyjnych i programowych [założenia do projektu ustawy](#) o zmianie ustawy o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych oraz niektórych innych ustaw.

Projekt zakłada zmiany w systemie wsparcia morskich farm wiatrowych, szczególnie w zakresie aukcji. Mają one na celu zwiększenie efektywności procesu aukcyjnego, poprawę konkurencyjności oraz umożliwienie wykorzystania dostępnych zasobów w sposób bardziej efektywny.

Wprowadza się m.in.:

- 1) warunkową prekwalfikację do aukcji projektów morskich farm wiatrowych bez pełnej dokumentacji, w tym bez decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Dla aukcji w 2025 r. wytwórcy będą mogli dostarczyć brakujące dokumenty najpóźniej 30 dni przed aukcją, a Prezes URE będzie miał 14 dni na weryfikację ofert;
- 2) możliwość przesunięcia aukcji 2025 r. na 2026 r., jeśli nie uda się przeprowadzić aukcji z powodu braku wystarczającej liczby zaświadczeń o dopuszczeniu do aukcji. Prezes URE dokona obliczenia liczby ważnych zaświadczeń do 31 marca 2026 r. i w przypadku spełnienia wymogu co najmniej trzech ważnych zaświadczeń, ogłosi nowy termin aukcji;
- 3) możliwość skorzystania z niewykorzystanej mocy z I fazy wsparcia dla projektów z tej fazy – co ma zwiększyć liczbę ofert w aukcji, poprawić konkurencyjność oraz umożliwić wykorzystanie morskich obszarów.
- 4) możliwość złożenie dwóch ofert aukcyjnych dla dwóch farm wiatrowych w jednym obszarze (projektem z tzw. II fazy) pod warunkiem, że każda farma będzie miała osobne wyprowadzenie mocy. W obszarach o znaczącym potencjale mocy, w tym w technologii HVDC, podział na dwie farmy może być korzystny z perspektywy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego;
- 5) możliwość rozliczanie ujemnego salda przy wykorzystaniu ceny maksymalnej wyrażonej w euro, zarówno dla projektów realizowanych w I fazie systemu wsparcia, jak i w fazie aukcyjnej; wprowadzona delegacja ustawowa do wydania obwieszczenia o kursie wymiany euro, co ma zniwelować dotychczasową lukę prawną w tej kwestii.
- 6) waloryzację wsparcia - proponuje się wprowadzenie tunelu waloryzacyjnego, ograniczonego od góry celem inflacyjnym ustalonym przez Radę Polityki Pieniężnej. Ma to na celu zapewnienie większej przewidywalności w zakresie realizacji inwestycji oraz stabilności kosztów energii z morskich farm wiatrowych;
- 7) pokrycie ujemnego salda w przypadku redysponowania MFW na zasadach rynkowych – za redysponowanie mocy przez OSP wytwórcy będą mogli uzyskać prawo do pokrycia ujemnego salda jako formy rekompensaty
- 8) sprzedaż energii w okresie rozruchu technologicznego MFW nie będzie traktowana jako działalność gospodarcza wymagająca uzyskania koncesji, a wytwórcy będą mogli rozliczać energię na rynku bilansującym.
- 9) przesunięcia fundamentów morskich turbin wiatrowych lub stacji elektroenergetycznych o nie więcej niż 50 metrów. Zmiana ta nie będzie wymagała zmiany pozwolenia lokalizacyjnego ani decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co ma na celu ułatwienie realizacji inwestycji;
- 10) współdzielenie stacji elektroenergetycznych przez więcej niż jedną farmę wiatrową, pod warunkiem wdrożenia systemów pomiarowych umożliwiających identyfikację produkcji energii przez każdą z farm – co ma na celu zmniejszenie kosztów związanych z wyprowadzeniem mocy oraz zwiększenie efektywności projektów.
- 11) możliwość etapowanie inwestycji i waloryzacja przy pomocy publicznej - w celu uniknięcia nadmiernego obniżenia ceny wsparcia w przypadku realizacji inwestycji etapowo lub z dofinansowaniem;
- 12) możliwość wydłużenia czasu pracy personelu przemysłowego w portach morskich oraz bazach serwisowych do 14 godzin dziennie i 84 godzin tygodniowo;
- 13) modyfikacje redakcyjno-techniczne oraz inne zmiany w celu wyeliminowania wątpliwości, a także dostosowanie do przepisów o ochronie środowiska i bezpieczeństwa pracy na morskich farmach wiatrowych;

Ceny maksymalne w offshore

29 listopada Sejm przyjął [ustawę](#) o zmianie ustawy o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (ustawa offshore) bez poprawek. Wskazuje ona, że maksymalna cena za energię elektr. może być określona odmiennie dla poszczególnych obszarów, grupy obszarów lub grup obszarów wskazanych w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy offshore. Ma zostać wydane rozporządzenie określające maksymalną cenę za energię elektryczną wytworzoną w morskiej farmie wiatrowej i wprowadzoną do sieci, wyrażoną w złotych za 1 MWh, jaka może być wskazana w ofertach złożonych w aukcji przez wytwórców, przy czym cena ta może być określona odmiennie dla poszczególnych obszarów, grupy obszarów lub grup obszarów wskazanych w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy. Ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Liberalizacja ustawy wiatrakowej (onshore)

12 listopada opublikowano w Rządowym Centrum Legislacyjnym stanowiska zgłoszone w ramach prac nad [projektem](#) o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw. Projekt ustawy ma na celu liberalizację zasad lokalizowania elektrowni wiatrowych na lądzie oraz wprowadzenie nowych regulacji związanych z procesem inwestycyjnym i konsultacjami społecznymi.

Minimalna odległość - zniesienie generalnej zasady 10H. Nowe przepisy zmieniają minimalną odległość na 500 metrów, zamiast dotychczasowych 700 metrów. Zmianie uległa także definicja „gminy pobliskiej”. Ma to być gmina, której obszar w całości albo części znajduje się w odległości równej lub mniejszej niż 500 metrów od elektrowni wiatrowej. Zmienić się mają także zasady dot. minimalnej odległości od parków narodowych oraz obszarów Natura 2000 – dla tych obszarów minimalna odległość ma wynosić 1500 metrów, a w przypadku obszarów Natura 2000 chroniących ptaki oraz specjalnych obszarów siedlisk – 500 metrów.

Planistyka i konsultacje społeczne - wymogi konsultacyjne dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MPZP) będą uregulowane w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Każda gmina, w tym gminy sąsiednie, ma mieć możliwość ustalenia różnych odległości od elektrowni wiatrowych, w których nie można lokalizować budynków mieszkalnych. Gminy mają organizować co najmniej 2 spotkania otwarte w ramach konsultacji: na początku procedury MPZP, a drugie na etapie konsultacji publicznych. Gminy sąsiednie będą zwolnione z przekazywania informacji mieszkańcom innych gmin, jednak ich mieszkańcy będą mogli uczestniczyć w spotkaniach i zgłaszać uwagi do projektów MPZP.

Zintegrowany Plan Inwestycyjny (ZPI) - możliwość skorzystania z trybu ZPI przez gminy pobliskie, które będą zobowiązana do przeprowadzenia spotkania otwartego z lokalną społecznością w ciągu 30 dni od wyrażenia przez radę gminy zgody na przystąpienie do sporządzania ZPI oraz kolejnego na etapie konsultacji publicznych.

Objęcie udziałów w mocy elektrowni – rozszerza się możliwość skorzystania z formuły prosumenta wirtualnego na mieszkańców gmin pobliskich. Mogą oni objąć do 10% udziałów w elektrowni. Pierwszeństwo w objęciu mocy mają mieć jednak mieszkańcy gminy z lokalizacji elektrowni. Obowiązek udostępnienia udziałów dotyczy elektrowni powyżej 1 MW mocy zainstalowanej (niezależnie czy elektrownia jest przyłączona do sieci dystrybucyjnej).

Inwestorzy mają być zobowiązani do udostępnienia wzorca umowy, której przedmiotem jest objęcie przez mieszkańców gminy udziałów w elektrowni. Mieszkańcy, którzy objęli udziały w elektrowni nie będą ponosić odpowiedzialności za: zarządzanie elektrownią wiatrową, bezpieczeństwo jej funkcjonowania, eksploatację, konserwację oraz remonty, a także za bilansowanie handlowe. Terminu składania zgłoszeń przez mieszkańców ma zostać skrócony ze 120 do 60 dni, ale z zachowaniem 90-dniowego terminu na zawarcie umowy przez inwestora z mieszkańcami gmin. Ponadto skrócono także z 90 dni do 14 dni termin na przekazanie inwestorowi listy mieszkańców gminy zainteresowanych zawarciem umowy z inwestorem. Większość przepisów ustawy ma wejść w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Polskie regulacje o zrównoważonym rozwoju (ESG) i rachunkowości

Czeka na podpis prezydenta i opublikowanie [ustawa](#) o zmianie ustawy o rachunkowości, ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz niektórych innych ustaw – jej celem jest dostosowanie polskich regulacji do dyrektyw: (1) Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z 14 grudnia 2022 r. (CSRD) oraz (2) delegowanej Komisji (UE) 2023/2775 z 17 października 2023 r.

Z najważniejszych zmian należy wymienić m.in.:

- rozszerzenie zakresu jednostek zobowiązanych do sprawozdania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na: duże jednostki, jednostki będące jednostką dominującą dużej grupy kapitałowej, małe i średnie jednostki dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym (z wyłączeniem notowanych mikroprzedsiębiorstw) oraz spełniające określone warunki i kryteria wielkości jednostki zależne i oddziały z siedzibą w państwie członkowskim UE, których odpowiednio jednostka dominująca najwyższego szczebla lub jednostka samodzielna podlega przepisom prawa państwa spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG);
- obowiązek sporządzania sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju wg jednolitych w UE standardów – Europejskich Standardów Sprawozdawczości Zrównoważonego Rozwoju;
- uszczegółowienie zakresu sprawozdawanych informacji w zakresie obszaru środowiskowego, społecznego (w tym praw człowieka) oraz ładu korporacyjnego;
- odrębna sekcja o zrównoważonym rozwoju w ramach sprawozdania z działalności jednostki;
- obowiązkowa weryfikacja sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju przez biegłych rewidentów;
- digitalizacja – sprawozdania mają być obowiązkowo sporządzane w formacie XHTML, a odrębna sekcja na temat zrównoważonego rozwoju oznakowana ma być w formacie in-line XBRL.

Ponadto zakłada się:

1. podniesienie o 25% wysokości przychodów netto ze sprzedaży, których przekroczenie powoduje obowiązek prowadzenia ksiąg rachunkowych i stosowania ustawy o rachunkowości;
2. podniesienie o 25% wysokości kryteriów przychodów netto ze sprzedaży oraz sumy aktywów bilansu, którego spełnienie umożliwia jednostkom stosowanie następujących uproszczeń:
 - klasyfikowanie umów leasingu finansowego wg kryteriów określonych przepisami prawa podatkowego, a nie ustawy o rachunkowości,
 - zaniechanie tworzenia rezerw i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
 - stosowanie do wyceny instrumentów finansowych wyłącznie przepisów ustawy o rachunkowości zamiast przepisów odpowiedniego rozporządzenia Ministra Finansów,
 - stosowanie uproszczonego sposobu obliczania kosztu wytworzenia produktu.

W ustawie o rachunkowości przewiduje się szereg zmian, w tym (1) zmianę definicji jednostki mikro i małej oraz warunków uzyskiwania i utraty statusu takich jednostek; (2) ujednoczenie zakresu pojęcia przychodów netto ze sprzedaży w ustawie o rachunkowości; (3) zwolnienie jednostek mikro i małych z obowiązku sporządzania zestawienia zmian w kapitale oraz rachunku przepływów pieniężnych. Większość przepisów ustawy ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Energetyka jądrowa

22 listopada opublikowano w Rządowym Centrum Legislacyjnym ustalenia Komitetu Stałego Rady Ministrów do uwag zgłoszonych do [projektu ustawy](#) o zmianie ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz niektórych innych ustaw. Postanowiono przyjąć część uwag i zmodyfikować projekt. Zakłada on, że spółka Polskie Elektrownie Jądrowe sp. z o.o. (PEJ) otrzyma wsparcie publiczne na przygotowanie i realizację inwestycji w zakresie elektrowni jądrowej, inwestycji towarzyszących oraz na bieżącą działalność. Wsparcie to ma mieć formę wkładu na pokrycie udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa na ten cel to 60,2 mld zł. Ustawa ma określać także zasady dysponowania skarbowymi papierami wartościowymi przez PEJ. Projekt wprowadza obowiązek sprawozdawczy dot. wykorzystania wsparcia publicznego w danym roku. PEJ ma składać sprawozdanie Pełnomocnikowi Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej. Zakłada się także wyłączenia spółek przygotowujących i realizujących inwestycję w zakresie obiektu energetyki jądrowej na podstawie specustawy jądrowej z obowiązku dokonywania wpłat z zysku. Zmianie ma ulec siatka pojęć w specustawie jądrowej. Większość przepisów ustawy ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Odpady radioaktywne i paliwo jądrowe

25 listopada opublikowano w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów założenia do [projektu Uchwały](#) Rady Ministrów zmieniającej uchwałę w sprawie aktualizacji „Krajowego planu postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym. Projekt usunie rozbieżności dotyczące kompetencji w energii jądrowej przypisując aktualizację „Krajowego planu postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym” ministrowi ds. gospodarki surowcami energetycznymi, zamiast ministrowi ds. energii.

Dzięki tej zmianie kwestie związane z energią jądrową zostaną przypisane jednemu ministrowi, co ma poprawić efektywność zarządzania i przyspieszyć decyzyjność.

Przewidywany termin przyjęcia projektu przez Radę Ministrów to IV kwartał 2024 r.

Rynek mocy – aukcje uzupełniające na II poł. 2025 r. do 2028 r.

7 listopad opublikowano w Rządowym Centrum Legislacyjnym odpowiedzi na uwagi do [projektu ustawy](#) o zmianie ustawy o rynku mocy. Ustawa wprowadza cztery aukcje uzupełniające na: II połowę 2025 r. (aukcja półroczna) oraz na lata dostaw 2026, 2027 i 2028 (aukcje roczne); przeprowadzone będą po zakończeniu aukcji dodatkowych rynku mocy; będą prowadzone z krótszym niż rok wyprzedzeniem względem momentu rozpoczęcia trwania obowiązku mocowego (lead time). Aukcje dodatkowe będą miały miejsce, gdy po przeprowadzeniu pierwotnych procesów rynku mocy na dany rok dostaw (aukcja główna i dodatkowe) nie zapewniono wystarczalności zasobów wytwórczych.

Przepisy wprowadzą certyfikację do aukcji uzupełniającej, a także określają czas jej trwania (nie krócej niż 6 tygodni) oraz moment rozpoczęcia (nie wcześniej niż po ogłoszeniu wyników aukcji dodatkowych na dany rok dostaw). Aukcja uzupełniająca będzie prowadzona w formie elektronicznej. Projekt precyzuje również szczegóły organizacji aukcji wstępnych do aukcji uzupełniających. Udział w nich będą mogły wziąć uczestnicy, którzy w aukcji wstępnej do aukcji głównej lub dodatkowych na dany rok dostaw nie zawarli umów mocowych w stosunku do jednostek powiązanych z ofertami z odpowiednich aukcji wstępnych.

Dostawca mocy, składając wniosek o utworzenie jednostki rynku mocy uprzednio certyfikowanej w ramach aukcji mocy (głównej, dodatkowych i uzupełniającej), może złożyć wniosek o certyfikację zawierający jedynie uzupełnienie lub zmianę uprzednio przekazanych informacji. Jeśli nie zaszły istotne zmiany w parametrach jednostki, dostawca ma mieć możliwość wystąpienia do operatora z wnioskiem o przedłużenie ważności certyfikatu na bieżący rok dostaw. Operator w terminie 10 dni po zakończeniu certyfikacji do aukcji uzupełniającej ma przedkładać Prezesowi URE i ministrowi ds. energii informację o przebiegu tej certyfikacji.

Nowelizacja zawiera także sposób i tryb określania oraz publikacji parametrów aukcji uzupełniających. Istotną zmianą jest także określenie, że obrót w ramach rynku wtórnego jest możliwy po zakończeniu podstawowych procesów rynku mocy, tj. aukcji głównej, dodatkowych i uzupełniającej na dany rok dostaw. Katalog cen obowiązku mocowego określonych w umowie mocowej uzupełniono również o cenę zamknięcia aukcji uzupełniającej.

Nowelizacja wprowadza nowy sposób obliczania całkowitego kosztu rynku mocy w II połowie 2025 r. na potrzeby kalkulacji stawek opłaty mocowej. Koszt ten ma być określany jako połowa całkowitego kosztu rynku mocy wyznaczonego przez Prezesa URE na 2025 r. oraz sumę iloczynów obowiązków mocowych i cen zamknięcia aukcji uzupełniającej na II połowę roku dostaw 2025. Ponadto określono sposób wyznaczania całkowitego kosztu rynku mocy na lata dostaw 2026-2028 na potrzeby kalkulacji stawek opłaty mocowej. Całkowity koszt rynku mocy w tym okresie wyznacza się jako sumę: (a) sumy iloczynów obowiązków mocowych wynikających z umów mocowych obejmujących dany rok i ich cen, uwzględniających coroczne waloryzacje tych cen obowiązku mocowego dla wieloletnich umów mocowych oraz pomniejszenia wynagrodzeń, (b) sumy iloczynów obowiązków mocowych i odpowiednich cen zamknięcia aukcji dodatkowych na dany rok dostaw, (c) sumy iloczynów obowiązków mocowych i cen zamknięcia aukcji uzupełniającej na dany rok dostaw, (d) kosztów, pomniejszoną o skorygowany prognozowany koszt rynku mocy na dany rok dostaw.

Projekt przewiduje klauzulę zawieszającą (*standstill*) dla wykonania umów mocowych zawartych w ramach aukcji uzupełniających do dnia przyznania odstępowstwa przez Komisję Europejską. Ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Ograniczanie cen energii oraz wsparcie odbiorców

27 listopada [Sejm uchwalił ustawę](#) o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku oraz niektórych innych ustaw (dalej jako: „Projekt rządowy”, druk 841). Tego dnia uchwalono także [obywatelski projekt ustawy](#) o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła oraz niektórych innych ustaw (dalej jako: „Projekt obywatelski”, druk 494). Projekty ustaw rozpatrywano wspólnie.

Projekty zakładają przedłużenie na 2025 rok działań osłonowych dla gospodarstw domowych, mających na celu ochronę wzrostem rachunków. W 2025 r. zawieszony ma zostać pobór opłaty mocowej dla odbiorców końcowych pobierających energię elektr. w punktach poboru energii o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV. Sprzedawcy mają przedłożyć Prezesowi URE do 30 kwietnia 2025 roku wnioski o zmianę taryfy.

Projekt rządowy zakłada przedłużenie obowiązywania mechanizmu ceny maksymalnej za energię elektryczną. Cena maksymalna dla gospodarstw domowych obowiązywać będzie w 2025 r. i ma być utrzymana na dotychczasowym poziomie 500 zł/MWh.

Według projektu rządowego OSP pobierając opłatę mocową otrzyma rekompensatę powiększoną o podatek VAT na wyodrębniony rachunek. Zmianie ma ulec także termin rozliczenia końcowego systemu rekompensat za 2025 r. Ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Projekt obywatelski dotyczy przedłużenia okresu obowiązywania funkcjonujących mechanizmów kontroli cen energii, obowiązków przedsiębiorców energetycznych, wypłacanych rekompensat, obowiązków odbiorców (obowiązek uwzględnienia obniżonej opłaty, obowiązki informacyjne) oraz limitów zużycia energii elektrycznej objętej mechanizmem ustawowym.

Ustawy mają wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Elektromobilność i paliwa alternatywne

[W Senacie trwają prace](#) nad przyjętą przez Sejm 21 listopada [ustawą](#) o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw (druk 751). Najważniejsze zmiany to m.in.:

- a) obowiązek zakupu autobusów zeroemisyjnych przez gminy z powyżej 100 000 mieszkańców oraz podmioty, którym zlecono przywożenie pasażerów w transporcie drogowym w ramach komunikacji miejskiej na obszarze takich gmin - od 1 stycznia 2026 r.,
- b) obowiązek ustanawiania stref czystego transportu w miastach liczących powyżej 100 000 mieszkańców w przypadku przekroczenia dopuszczalnych norm dwutlenku azotu w powietrzu,
- c) zniesienie obowiązku wykonywania, zlecenia lub powierzania wykonania zadania publicznego z zapewnieniem odpowiedniego udziału pojazdów elektrycznych lub napędzanych gazem ziemnym przez samorządy, w których liczba mieszkańców jest większa niż 50 000 mieszkańców,
- d) zniesienie obowiązku świadczenia i zlecenia świadczenia usługi komunikacji miejskiej z zapewnieniem określonego udziału autobusów zeroemisyjnych lub autobusów napędzanych gazem ziemnym pochodzącym z biometanu we flocie samorządów, w których liczba mieszkańców jest większa niż 50 000 mieszkańców,
- e) zniesienie obowiązku sporządzania co 36 miesięcy analizy kosztów i korzyści związanych z wykorzystaniem, przy świadczeniu usług komunikacji miejskiej, autobusów zeroemisyjnych oraz innych środków transportu, w których do napędu są wykorzystywane wyłącznie silniki, których cykl pracy nie powoduje emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji objętych systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji,
- f) wprowadzenie wyłączenia z konieczności zapewnienia odpowiedniego udziału pojazdów elektrycznych we flocie naczelnych i centralnych organów administracji państwowej dla podmiotów zapewniających obsługę w zakresie pojazdów używanych do transportu przez Ministra Obrony Narodowej.

Większość przepisów ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Podatek od nieruchomości na nowo – opodatkowanie budynku i budowli

1 stycznia 2025 r. wejdzie w życie uchwalona w listopadzie [ustawa z 19 listopada o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej](#). Projekt miał wyeliminować wątpliwości interpretacyjne w zakresie m.in. zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości garaży w budynkach mieszkalnych i definicji budynku, budowli oraz zakresu zwolnienia z podatku od nieruchomości budowli infrastruktury portowej, a także uszczelnienie zasad poboru opłaty uzdrowskowej. Z najważniejszych zmian należy wymienić m.in. wprowadzenie nowych definicji, takich jak:

- budynek – obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność;
- budowla:
 - 1) obiekt niebędący budynkiem, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
 - 2) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, biogazownia rolnicza, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
 - 3) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a i b, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
 - 4) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a–c – wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
 - 5) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową
- wzniesione w wyniku robót bud., także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie
- obiekt budowlany – budynek lub budowla, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów kultu i architektury ogrodowej
- roboty budowlane – prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy Prawa budowlanego
- trwałe związanie z gruntem – takie połączenie obiektu budowlanego z gruntem, które zapewnia temu obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym zniszczyć, spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się obiektu na inne miejsce.

Efektywność energetyczna – istotne dostosowanie

18 listopada opublikowano w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów założenia do [projektu ustawy](#) o zmianie ustawy o efektywności energetycznej oraz niektórych innych ustaw. Projekt ma na celu wdrożenie przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1791 do polskiego porządku prawnego. Kluczowym elementem projektu jest zapewnienie, że polskie przepisy będą zgodne z unijnymi wymaganiami w zakresie redukcji zużycia energii oraz wprowadzania systemowych rozwiązań w tym obszarze.

Nowelizacja wprowadza obowiązek stosowania zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” we wszystkich sektorach gospodarki. Dla dużych inwestycji, których wartość przekracza 100 mln euro (lub 175 mln euro w przypadku infrastruktury transportowej), inwestorzy będą zobowiązani do wykonania analizy efektywności energetycznej. Ma to na celu uwzględnienie oszczędności energii już na etapie planowania projektów i realizacji przedsięwzięć.

Ustawa przewiduje nałożenie na instytucje publiczne obowiązku redukcji zużycia energii o 1,9% rocznie w stosunku do poziomu z 2021 roku. W ramach tych działań wdrożony ma być system raportowania, który umożliwi kontrolowanie realizacji tego celu.

Projekt wprowadza podwyższony krajowy cel oszczędności energii finalnej, który uwzględni również oszczędności w obszarze ubóstwa energetycznego. Polska będzie kontynuować realizację tych założeń za pomocą systemu świadectw efektywności energetycznej oraz środków polityki alternatywnej.

Aby zwiększyć efektywność systemu świadectw, projekt zakłada utworzenie nowego zawodu regulowanego: audytora efektywności energetycznej. Osoby wykonujące ten zawód będą przejmować część zadań weryfikacyjnych od Urzędu Regulacji Energetyki, co ma usprawnić proces i podnieść jakość audytów. Ponadto planowana jest cyfryzacja systemu oraz rozwój Centralnego Rejestru Oszczędności Energii Finalnej (CROEF), w którym znajdują się szczegółowe dane dotyczące osiągniętych oszczędności energii.

Projekt nakłada nowe obowiązki na przedsiębiorstwa, w tym wdrożenie systemu zarządzania energią przez podmioty, które w ciągu ostatnich trzech lat przekroczyły średnie roczne zużycie energii na poziomie 23,61 GWh. Mniejsze przedsiębiorstwa, zużywające powyżej 2,78 GWh rocznie, będą zobowiązane do przeprowadzania audytów energetycznych oraz raportowania zużycia energii. Operatorzy dużych ośrodków przetwarzania danych mają zostać zobowiązani do publikowania informacji o ich charakterystyce energetycznej.

W celu poprawy jakości działań związanych z efektywnością energetyczną projekt wprowadza system kwalifikacji i certyfikacji dla audytorów energetycznych oraz dostawców usług energetycznych. Uzyskanie uprawnień do wykonywania zawodu audytora będzie wymagało zdania egzaminu kwalifikacyjnego.

Przewidywany termin przyjęcia projektu przez Radę Ministrów to III kwartał 2025 r.

Założenie rządu dla funkcjonowanie górnictwa węgla kamiennego

25 listopada opublikowano w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów założenia do [projektu ustawy](#) o zmianie ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego.

Celem nowelizacji jest poprawa efektywności dopłat z budżetu państwa do redukcji zdolności produkcyjnych oraz wygaszania działalności górniczej w 12 zakładach należących do spółek Skarbu Państwa, zgodnie z harmonogramem zawartym w umowie społecznej z 2021 r. Wyjątkiem jest zakład KWK Bobrek-Piekary (Ruch Bobrek), który z powodu warunków geologiczno-górnictwa zakończy działalność wcześniej niż planowano. Ostatnią działającą kopalnią węgla kamiennego energetycznego będzie Kopalnia Bogdanka (Lubelski Węgiel Bogdanka S.A.). Zmiany te realizują Krajowy Plan na rzecz Energii i Klimatu do 2030 r. oraz postanowienia umowy społecznej. Celem przepisów przyznających świadczenia pracownikom jest zminimalizowanie negatywnych skutków społecznych procesu stopniowej likwidacji ww. zakładów górniczych.

Likwidacja zakładów górniczych ma być prowadzona bezpośrednio przez przedsiębiorców górniczych, a nie przez Spółkę Restrukturyzacji Kopalń S.A., jak to miało miejsce dotychczas. Finansowanie prac likwidacyjnych ma pochodzić głównie z funduszu likwidacji zakładu górniczego, tworzonoego przez przedsiębiorców, oraz z innych środków własnych. Po ich wyczerpaniu przewidziano możliwość wykorzystania dotacji budżetowej i innych źródeł, takich jak podwyższenie kapitału zakładowego przez Skarb Państwa.

Projekt przewiduje świadczenia dla pracowników likwidowanych zakładów, w tym urlopy górnicze, urlopy dla pracowników przeróbki mechanicznej węgla oraz odprawy pieniężne, finansowane z budżetu państwa. Świadczenia będą przysługiwać pracownikom zatrudnionym w dniu zatwierdzenia planu ruchu zakładu przez organ nadzoru górniczego.

Zakłada się wprowadzenie regulacji, które mają zapobiegać wykorzystywaniu dopłat do redukcji zdolności produkcyjnych na bieżące koszty działalności. Proponowane zmiany obejmują przekazywanie nieruchomości na cele publiczne lub gospodarcze oraz usunięcie przepisów historycznych.

Przepisy dotyczące pomocy publicznej wejdą w życie po decyzji Komisji Europejskiej o zgodności z rynkiem wewnętrznym. Przewidywany termin przyjęcia projektu przez Radę Ministrów to I kwartał 2025 r.

Strategiczne zapasy ropy, produktów naftowych i gazu

19 listopada opublikowano w Rządowym Centrum Legislacyjnym szereg dokumentów ramach Komitetu do Spraw Europejskich w zakresie prac nad [projektem ustawy](#) o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw.

Głównym celem reformy systemu magazynowania gazu ziemnego w Polsce jest zapewnienie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, poprzez umiejscowienie Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych (RARS) w systemie odpowiedzialnym za tworzenie i utrzymywanie zapasów strategicznych. RARS będzie kupować zapasy strategiczne w imieniu Skarbu Państwa, w tym na giełdach towarowych, aby dostosować wielkości wolumenu gazu, który będzie przez nią utrzymywany jako zapasy strategiczne.

Instalacja magazynowa znajdująca się poza terytorium kraju będzie musiała zapewnić możliwość dostarczenia całkowitej ilości zapasów do systemu przesyłowego gazowego w okresie nie dłuższym niż 50 dni. RARS będzie mogła wybrać instalacje w Polsce lub w innych państwach UE lub EFTA. RARS ma uzgadniać z Operatorami Systemu Przesyłowego Gazowego (OSPg), Operatorami Systemu Gazowego (OS) oraz Operatorami Systemu Magazynowania gazu (OSm) rozmieszczanie zapasów strategicznych gazu w poszczególnych instalacjach.

Wielkość zapasów strategicznych gazu ziemnego ma być ustalana na rok gazowy. Ma ona stanowić iloczyn 35% łącznej wielkości zapotrzebowania odbiorców na gaz ziemny wysokometanowy w okresie kolejnych 30 dni nadzwyczajnie wysokiego zapotrzebowania na gaz, występującego z prawdopodobieństwem statystycznym raz na 20 lat oraz korekcyjnego współczynnika ryzyka bezpieczeństwa gazowego.

Projekt wprowadza nowy sposób finansowania zapasów strategicznych gazu ziemnego. Przedsiębiorstwa zobowiązane (operator systemu gazowego, skraplania gazu ziemnego i magazynowania) mają comiesięcznie uiszczać tzw. opłatę gazową na rzecz Funduszu Zapasów Interwencyjnych i Zapasów Strategicznych Gazu Ziemnego. RARS ma być uprawniona do nabywania gazu ziemnego w takim zakresie niezbędnym do utrzymania poziomu zapasów strategicznych. Opłata gazowa ma być obliczana jako iloczyn stawki opłaty gazowej określonej w rozporządzeniu ministra ds. gospodarki surowcami energetycznymi oraz ilości gazu ziemnego wysokometanowego odebranego w danym miesiącu przez przedsiębiorstwo zobowiązane, która została wykazana w złożonej przez nie deklaracji. Taryfa zatwierdzona na rok 2025 będzie mogła być skorygowana o opłatę gazową.

Projekt ustawy opracowuje również katalog odbiorców chronionych, którzy będą mieli priorytetowy dostęp do gazu. Wśród tych odbiorców znajdują się:

- odbiorcy gazu ziemnego w gospodarstwach domowych,
- przedsiębiorcy i podmioty prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie,
- podmioty świadczące usługi związane z pobytem turystów,
- koła gospodyń wiejskich oraz jednostki organizacyjne pomocy społecznej, opieki zdrowotnej, oświaty, systemu ratownictwa medycznego i wiele innych.
- podmioty zapewniające świadczenie opieki zdrowotnej,
- jednostki organizacyjne pomocy społecznej,
- noclegownie lub ogrzewalnie,
- jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej,
- jednostki systemu ratownictwa medycznego lub jednostki współpracujące z tym systemem,
- podmioty stanowiące element systemu oświaty, w tym przedszkola i szkoły,
- organy administracji publicznej i urzędy je obsługujące,
- podmioty prowadzące żłobki lub kluby dziecięce oraz dzienni opiekunowie,
- przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne;
- podmioty odpowiedzialne za gospodarowanie odpadami;
- odbiorcy gazu ziemnego, w zakresie w jakim zajmują się wytwarzaniem lub zaopatrywaniem w ciepło wszystkich powyższych odbiorców chronionych, w okresie od dnia 1 września do dnia 31 maja.

Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wydobyciem gazu albo jego obrotem będą zobowiązane do opracowywania procedur gwarantujących nieprzerwane dostawy gazu ziemnego do odbiorców chronionych.

Operatorzy systemów gazowych, po uzyskaniu zgody ministra ds. surowców energetycznych, będą odpowiedzialni za uruchamianie zapasów strategicznych gazu ziemnego w ilościach niezbędnych do bilansowania systemu gazowego. Operatorzy będą również zobowiązani do informowania OSM oraz RARS o uruchomieniu zapasów.

OSPg i OSDg będą zobowiązane do instalacji liczników, które dokładnie będą odzwierciedlać rzeczywiste zużycie gazu przez odbiorców końcowych, w przypadku gdy będzie to technicznie wykonalne i uzasadnione finansowo. Dodatkowo, operatorzy systemów gazowych będą musieli opracować plany wprowadzania ograniczeń dostaw gazu w oparciu o dane zebrane do 31 lipca każdego roku.

Plany wprowadzenia ograniczeń, których aktualizacja na rok 2024 została zatwierdzona prawomocną decyzją Prezesa URE przed dniem wejścia w życie ustawy mają pozostać w mocy. Wysokość zapasów gazu ziemnego w roku gazowym zaczynającym się w dniu 1 października 2025 r. ma być określona zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ustawy. Ustawa miała wejść w życie z dniem 1 listopada 2025 r. Przepisy dot. zapasów strategicznych gazu mają wejść w życie 1 października 2025 r., zaś przepisy dot. opłaty gazowej odpowiednio wcześniej.

Biokomponenty i biopaliwa ciekłe

25 listopada Komisja Prawnicza opublikowała w Rządowym Centrum Legislacyjnym protokół z posiedzenia komisji prawniczej dot. [projektu ustawy](#) o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

W projekcie wprowadzono zmiany do istniejących lub dodano szereg nowych definicji, w tym: biomasy, biomasy rolniczej i leśnej, biokomponentów, biometanu, biowodoru, biokomponentów zaawansowanych, biopaliw gazowych, paliw gazowych, paliwa węglowego pochodzącego z recyklingu, energii elektrycznej z OZE, roślin wysokoskrobiowych, roślin spożywczych i pastewnych, operatora infrastruktury ładowania oraz przewoźnika kolejowego. Nowe definicje obejmują również proces dostarczania energii elektrycznej do pojazdów, odpady oraz bioodpady. Projekt zakłada także zmiany dot. funkcjonowania rejestrów wytwórców biokomponentów oraz rejestru podmiotów sprawozdających oraz sprawozdawczości.

Projekt zakłada stopniowe odchodzenie od stosowania opłaty zastępczej w latach 2024–2030, poprzez podnoszenie poziomu wymaganego do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego (NCW). W latach 2025–2030 wysokość NCW została określona na poziomie 14,9%. W 2030 roku ma zostać wprowadzony minimalny udział biokomponentów zaawansowanych w realizacji NCW na poziomie co najmniej 3,5%. W projekcie przewidziano także coroczne cele na lata 2025–2029.

Ustawa ma rozszerzyć obowiązek sprawozdawczy dla podmiotów realizujących NCW o informacje dot. rodzaju paliw z recyklingu, udziału biokomponentów I generacji oraz biokomponentów zaawansowanych oraz udziału biometanu w transporcie, a także o ilość energii z OZE wykorzystywanej na cele transportowe.

Projekt ustanawia maksymalny udział biokomponentów wytworzonych z roślin spożywczych lub pastewnych (tzw. biokomponentów I generacji) na poziomie 6,1%. Biopaliwa gazowe mają być dopuszczone dla podmiotów realizujących NCW, jeżeli spełnią one kryteria zrównoważonego rozwoju oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Biokomponenty i biopaliwa gazowe z biomasy będą musiały spełniać kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych:

- 1) 50% – w przypadku wytworzenia w instalacjach będących w eksploatacji 5 października 2015 r. lub wcześniej;
- 2) 60% – w przypadku wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od 6 października 2015 r. do 31 grudnia 2020 r.;
- 3) 65% – przypadku wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji od 1 stycznia 2021 r.

Dla innych paliw odnawialnych wprowadzono minimalne kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na poziomie co najmniej 70%. Projekt określa również zasady uwzględniania wartości energetycznej tych paliw w NCW, w zależności od źródła energii elektrycznej użytego w procesie ich produkcji.

Ponadto projekt doprecyzowuje kryteria zrównoważonego rozwoju, ochrony różnorodności biologicznej i jakości gleby. Nowelizacja zakłada regulacje dot. biomasy leśnej i gruntów o niskim ryzyku pośredniej zmiany użytkowania.

Przewiduje się rozszerzenie systemu certyfikacji dla biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy. Projekt wprowadza możliwość prowadzenia jednego rejestru administratorów systemów certyfikacji, niezależnie od ścieżki certyfikacji, jaką realizują. Określono również definicję ścieżki certyfikacji. Nowe przepisy zobowiązują administratorów do zapewnienia zgodności certyfikacji z ustalonym zakresem oraz weryfikacji kompetencji jednostek certyfikujących. Doprecyzowano też obowiązki informacyjne jednostek certyfikujących oraz wymogi akredytacyjne, co podnosi przejrzystość systemu i zgodność z wymogami UE.

Przewidziano również wprowadzenie mnożników (np. 4-krotność dla transportu drogowego), co zwiększy wartość energii elektrycznej OZE w realizacji celu OZE. Nowe mechanizmy, takie jak wsparcie od operatorów ładowarek czy przewoźników kolejowych, powinny stymulować inwestycje w infrastrukturę i zwiększać udział energii odnawialnej w transporcie. Rozwiązania te mogą także obniżyć bariery technologiczne i ekonomiczne związane z osiągnięciem wyznaczonego celu 14% OZE w transporcie.

Zmiany w Prawie energetycznym wprowadzają nadzór nad wytwarzaniem, importem i obrotem paliw węglowych z recyklingu. Za paliwo ciekłe można uznać paliwa wyprodukowane z odpadów. Paliwa te zostały objęte obowiązkiem koncesyjnym, co ogranicza szarą strefę i wspiera kontrolę rynku. Jednocześnie obniżono wymagane zabezpieczenie majątkowe dla koncesji w tym obszarze z 10 mln zł do 1 mln zł, zmniejszając obciążenia administracyjne. Nowe przepisy umożliwiają import i wewnątrzwspólnotowy obrót paliwami z odpadów, zapewniając ich zgodność z wymaganiami jakościowymi.

Projekt wprowadza kryteria zrównoważonego rozwoju oraz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biomasy i biopłynów. Obowiązki te dotyczą paliw gazowych z biomasy w instalacjach o mocy cieplnej od 2 MW, paliw stałych z biomasy w instalacjach o mocy od 20 MW oraz biopłynów niezależnie od wielkości instalacji. Weryfikacja spełnienia kryteriów odbywać się ma w oparciu o systemy dobrowolne uznawane przez Komisję Europejską. Energia wytwarzana z takich paliw może zostać zaliczona na poczet celów OZE i kwalifikować się do wsparcia finansowego, pod warunkiem spełnienia określonych norm dotyczących pochodzenia biomasy i redukcji emisji.

Większość przepisów ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Prawo ochrony środowiska wpływa na inne regulacje

27 listopada odbyło się II czytanie [projektu ustawy](#) o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw. Projektowana ustawa wprowadza zmiany w 14 ustawach. Ma ona na celu wsparcie przedsięwzięć prośrodowiskowych prowadzonych na szczeblu centralnym i samorządowym, w szczególności w zakresie adaptacji do zmian klimatu, poprawy jakości powietrza oraz usprawnienia systemu zarządzania emisjami.

Z najważniejszych zmian należy wymienić wprowadzenie regulacji dot. „miejskiego planu adaptacji” (MPA), którym ma być dokument o charakterze strategiczno-wdrożeniowym obejmujący swoim zakresem obszar danego miasta, mający na celu zmniejszenie podatności miasta na zmiany klimatu, w tym poprawę zdolności przystosowania miasta do zmian klimatu. Polityka ochrony środowiska ma być prowadzona również za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska oraz miejskich planów adaptacji. Miasta o liczbie mieszkańców równej 20 tys. lub więcej mają mieć obowiązek sporządzania MPA.

Strategie rozwoju na poziomie gminnym, ponadlokalnym i wojewódzkim będą musiały wskazywać nie tylko cele strategiczne rozwoju w wymiarze społecznym, gospodarczym, przestrzennym, ale również cele klimatyczno-środowiskowe. Większość przepisów ustawy ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Segregowanie odpadów budowlanych i rozbiórkowych

21 listopada Sejm przyjął [ustawę](#) o zmianie ustawy o odpadach oraz ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw. Do ustawy o odpadach dodany ma zostać „Rozdział 6a Odpady budowlane i rozbiórkowe”. Zgodnie z nowymi przepisami wytwórca odpadów budowlanych i rozbiórkowych jest obowiązany do zapewnienia wysegregowania z wytworzonych przez siebie odpadów budowlanych i rozbiórkowych, których powstaniu nie mógł zapobiec w celu zapewnienia przydatności do przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innego odzysku. W przypadku gdy wytwórcą ww. odpadów jest osoba fizyczna, obowiązek ten wykonuje następny posiadacz odpadów, któremu przekazano te odpady. Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Układy zbiorowe i porozumienia zbiorowe po nowemu

26 listopada ogłoszono w Rządowym Centrum Legislacyjnym uwagi Komitetu ds. Europejskich do [projektu ustawy](#) o układach zbiorowych pracy i porozumieniach zbiorowych. Celem projektu jest wyodrębnienie z kodeksu pracy osobnej regulacji obejmującej zawieranie i ewidencjonowanie układów zbiorowych pracy i porozumień zbiorowych.

Z najważniejszych zmian należy wymienić m.in. odmienne zdefiniowanie pojęcia: „pracodawca” niż w Kodeksie pracy. Nowa treść Układu zbiorowego zakłada większą swobodę stron. Rejestrowanie układów ma zostać uproszczone poprzez dopuszczenie elektronicznej formy ewidencjonowania układów, porozumień i protokołów dodatkowych oraz wprowadzanie uproszczonych danych. Wprowadzona ma zostać możliwość skorzystania ze wsparcia mediatora przy rokowaniach. Projekt zakłada odejście od zawierania układów na czas nieoznaczony – przewidziano dwa okresy obowiązywania układu zbiorowego pracy:

- 1) 5 lat dla zakładowego układu zbiorowego pracy,
- 2) 10 lat dla ponadzakładowego układu zbiorowego pracy.

Pracodawcy ma mieć możliwość wystąpienia z ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, jeśli z przyczyn ekonomicznych nie jest w stanie realizować jego postanowień, a z uwagi na problemy organizacyjne strony układu nie mogą podjąć rokowań nad nowym protokołem dodatkowym. Z wnioskiem o rozszerzenie ponadzakładowego układu będą się mogli zwrócić wspólnie pracodawca nieobjęty żadnym układem i działająca u niego organizacja związkowa. Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Rozporządzenie w sprawie minimalnego wynagrodzenia na 2025 rok

5 sierpnia opublikowano w Rządowym Centrum Legislacyjnym [projekt rozporządzenia](#) Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2025 r., które zakłada, że od dnia 1 stycznia 2025 r. minimalne wynagrodzenie za pracę ma wynosić 4626 zł, a minimalna stawka godzinowa 30,20 zł. Rozporządzenie ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Projekt nowej ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę

5 listopada opublikowano w Rządowym Centrum Legislacyjnym stanowiska zgłoszone w ramach uzgodnień [projektu ustawy](#) o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Projekt ma na celu wprowadzenie regulacji dotyczących zasad i trybu ustalania oraz aktualizacji minimalnego wynagrodzenia za pracę, funkcjonowania organu doradczego w tym zakresie, sprawozdawczości oraz ustalania i wypłacania minimalnej stawki godzinowej.

Projekt ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego regulacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2041 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie adekwatnych wynagrodzeń minimalnych w Unii Europejskiej. Zgodnie z dyrektywą podstawą ustalania lub aktualizowania wynagrodzeń minimalnych są cztery kryteria: siła nabywczą ustawowych wynagrodzeń minimalnych, ogólny poziom wynagrodzeń i ich rozkład, stopa wzrostu wynagrodzeń oraz długoterminowe krajowe poziomy produktywności i ich zmiany.

Projekt zakłada rozszerzenie katalogu definicji ustawowych. Rada Dialogu Społecznego (RDS) ma być organem doradczym dla Rady Ministrów ws. Minimalnego wynagrodzenia. RDS ma mieć możliwość m.in. opiniowania projektów i planów, inicjowania procesu legislacyjnego, gromadzenia danych oraz przeprowadzania badań.

Projekt ustawy utrzymuje co do zasady dotychczasowy mechanizm ustalania minimalnego wynagrodzenia za pracę. Przepisy gwarantują coroczny wzrost wysokości minimalnego wynagrodzenia w stopniu nie niższym niż prognozowany na dany rok wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem. Jeśli w roku, w którym odbywają się negocjacje, wysokość minimalnego wynagrodzenia jest niższa od połowy wysokości przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w I kwartale tego roku, gwarancja ta jest zwiększana dodatkowo o 2/3 prognozowanego wskaźnika realnego przyrostu PKB.

Jeśli rzeczywisty wzrost cen różni się od prognozowanego, przewidziano mechanizm korygujący. Wskaźnik weryfikacyjny ma uwzględniać różnicę między rzeczywistym a prognozowanym wzrostem cen w poprzednim roku. Doprecyzowano także sposób obliczania tego wskaźnika.

Mechanizm ustalania minimalnego wynagrodzenia jest mechanizmem półautomatycznym, więc jego aktualizacja ma mieć miejsce co najmniej raz na 4 lata w oparciu o następujące kryteria:

- 1) siłę nabywczą minimalnego wynagrodzenia,
- 2) ogólny poziom wynagrodzeń i ich rozkład,
- 3) stopę wzrostu wynagrodzeń,
- 4) długoterminowe krajowe poziomy produktywności i ich zmiany,
- 5) relację wysokości minimalnego wynagrodzenia do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Pierwsza aktualizacja minimalnego wynagrodzenia za pracę ma być dokonana przy ustalaniu wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na rok 2028. Większość przepisów miała wejść w życie 15 listopada 2024 r.

Doręczenia elektroniczne

21 listopada odbyło się w Sejmie III czytanie [projektu ustawy](#) o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych. Projekt dotyczy wprowadzenia okresu przejściowego do 31 grudnia 2025 roku, który pozwoli podmiotom publicznym lepiej dostosować się do prowadzenia korespondencji przez system e-Doręczeń. W okresie przejściowym zostanie zapewniona równoważność doręczenia za pośrednictwem operatora pocztowego, ePUAP oraz innych systemów dziedzinowych z e-Doręczeniami. Wprowadzane mają zostać rozwiązania promujące doręczanie korespondencji z wykorzystaniem e-Doręczeń. Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Program czyste powietrze zawieszony

28 listopada Narodowy Fundusz Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) opublikował na swojej stronie internetowej [komunikat](#) dot. zawieszenia programu Czyste Powietrze. NFOŚiGW informuje, że w uzgodnieniu z Ministerstwem Klimatu i Środowiska podjął decyzję o wprowadzeniu przerwy w przyjmowaniu nowych wniosków przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej (WFOŚiGW). Ten czas przerwy zostanie wykorzystany na obsługę dotychczas złożonych wniosków. Do WFOŚiGW wpłynęło ponad milion wniosków na kwotę 37 mld zł. Podpisano ponad 820 tys. umów na ok. 26 mld zł.

Nadzór nad kryptoaktywami

25 listopada Komitet do Spraw Europejskich opublikował w Rządowym Centrum Legislacyjnym uwagi do [projektu ustawy](#) o rynku kryptoaktywów. Ustawa ma określać organizację i wykonywanie nadzoru nad rynkiem kryptowalut, czyli nad oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów.

Z najważniejszych zmian należy wymienić m.in.: wyznaczenie Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) jako właściwego organu odpowiedzialnego za wykonywanie nadzoru na rynkiem. Emitenci tokenów i dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów mają przekazywać KNF informacje dot. ich działalności. KNF ma zostać wyposażona w środki mające przeciwdziałać naruszeniom na rynku, w tym np. do nakładania sankcji na podmioty i osoby. Wprowadzona ma zostać odpowiedzialność karna, grzywna, areszt, pozbawienie wolności dla podmiotów nadzorowanych naruszających przepisy. Większość przepisów ma wejść w życie z dniem 3 czerwca 2024 r.

Możliwe jest korzystanie z opracowania przez osoby trzecie (również w działalności gospodarczej) pod warunkiem zachowania wskazania autorów opracowania.



BT RADCOWIE PRAWNI
KUROPATWA TOŁWIŃSKI
SPÓŁKA CYWILNA